

[Ole Bjørn Kraft.]

og en fast Vilje til ikke at give op i Bestræbelserne for ogsaa paa dette Omraade at sikre vor danske Tilværelse bedst muligt.

Knud Kristensen: De Lovforslag, der her er fremsat til Behandling, og som Rigsdagen nu skulde se at forhandle sig til Rette om Gennemførelsen af, vil sikkert medføre ikke ubetydelige Ulemper og Vanskeligheder for en Række af vore Medborgere. De vil endvidere medføre en ikke ubetydelig Forøgelse af hele det administrative Arbejde, som jo saa sandt under disse ekstraordinære Forhold vokser med en Fart og tager et Omfang, der nok kan fylde en Mand, som ikke just er nogen fanatisk Tilhænger af Statsstyrets Omsiggriben paa alle Omraader, med mange og store Bétæneligheder. Man maa derfor efter min Mening, forinden man gaar til Gennemførelsen af Forslagene, gøre sig klart, hvilke Farer der truer os, og hvorledes disse Forslags Gennemførelse skal kunne formindske disse Farer. Thi kun hvis de betyder mindre Ulemper, mindre Vanskeligheder og mindre Farer, kan deres Gennemførelse begrundes.

Lovforslagenes Principper har, som naturligt er, været til Behandling i de samarbejdende Partier og i det væsentlige fundet Tilslutning der, men det ligger i Sagens Natur, at Vurderingen af dem og Begrundelsen for dem har været forskellig, saavel de forskellige Partier imellem som for de enkelte Medlemmer inden for de forskellige Partier; i hvert Fald gælder det for det Parti, paa hvis Vegne jeg har den Ære at tale. Hvad den ene finder væsentligt, finder en anden uvæsentligt, ja, maaske betydningsløst. Jeg kan derfor heller ikke sige, at jeg ved mine Udtalelser her paa alle Punkter giver Udtryk for, hvad alle mine Gruppemænd mener om disse Spørgsmaal, men alle er sikkert enige om, at hvis der slet ingenting blev gjort, vilde det gaa galt.

De Farer, der truer os, kan efter min Mening stort set sammenfattes under tre Punkter: 1) Faren for vort Pris- og Omkostningsniveaus voldsomme Stigning, 2) Faren for, at Statens finansielle Stilling skal røkke, og 3) Faren for vort Pengevæsens Sammenbrud. Selvfølgelig er der en indre Sammenhæng mellem de Farer, jeg her har nævnt, saadan at forstaa, at hvis den ene

indtræffer, er det vanskeligere at undgaa de andre. Men alligevel er der ogsaa en vis Forskel, fordi de Midler, der kan bringes til Anvendelse og være tjenlige til at modvirke den ene Fare, maaske ikke er saa virkningsfulde over for en anden af de Farer, jeg her har nævnt.

For nu at begynde med det første, Faren for en voldsom Stigning i vort Pris- og Omkostningsniveau, er Tilstanden jo den ude i den store Verden — og den kaster ogsaa sine Skygger og sine Virkninger ind over vort Lands Grænser —, at medens de produktive Kræfter normalt er beskæftigede med at fremstille Varer til Befolkningens Forsyning og Produktionslivets Fornyelse og Udvikling, er nu den største Del i hvert Fald en meget stor Del af Verdens Befolkning, og det de mest ydedygtige paa dette Omraade, beskæftiget med noget helt andet, nemlig med at ødelægge de Værdier, der her er Tale om, og de, der ikke er beskæftigede dermed, er i stor Udstrækning beskæftigede med at fremstille Varer i Ødelæggelsens Tjeneste. Det er klart, at naar hertil føjes en meget betydelig Forøgelse af den Pengemængde, der staaar til Befolkningens Raadighed, bliver Forholdet forrykket mellem Varer og Købekraft, og det vil stort set sige mellem Tilbud og Efterspørgsel, idet Tilbudet bliver i høj Grad formindsket og Efterspørgselen i hvert Fald ikke formindskes, maaske forøges, og hvis der ikke gribes ind med Foranstaltninger, vil dette resultere i en voldsom Prisstigning, en Prisstigning, der gaar langt, langt ud over den, vi allerede har oplevet. Og dette vilde medføre Farer af uberegnelig Størrelse. For det første vilde Tilstanden blive den, at Smaakaarsfolk her i Landet ikke vilde være i Stand til at forsyne sig med det mest nødvendige til Livets Ophold. Ganske vist har vi paa disse Omraader gennemført en stærk Rationering, saaledes at Folk for saa vidt har Kortene til at købe Varerne, men det er jo endnu ikke blevet og bliver formentlig heller ikke saadan, at man kan købe Varerne alene paa Kortene; der maa Penge til, og disse Penge vilde en stor Del af Befolkningen ikke kunne præstere under den voldsomme og uhemmede Prisstigning, som Mangel paa Indgreb paa disse Omraader efter min Opfattelse vilde medføre.

Man kunde maaske heroverfor sige: